

Estland:

Metrologerne har lovet sol, men også regnbyger, og en del vind 6-8 m/s WSW. Så vi sætter 1 reb i storsejl og skifter til krydsfok. Ud Riga kl. 8 for motor, sætter sejl uden for marinaen. Der er stille i kanalen her til morgen, kun et enkelt fragtskib er ved at blive bugseret ud. Efter 1½ time er vi ude af kanalen, der er 1 knobs medstrøm. Det bliver en sejlads hvor vi på skift går for motor og sejl. Når regnbyger er over os er der ingen vind. Vi krydser det sidste stykke ind til øen Ruhnu, som hører til Estland og lander midt i et kapsejladts felt 'Baltic open see 08'. Fotografen må tro vi er med, da han fotograferer os på

livet løs. Inde kl.

19:45. 68 sømil.

Næste dag cykler vi til nordspidsen af øen. Vi sopper lidt rundt i det flade vand. Der bipper en besked ind på mobillos. Det er en SMM'er (Send More Money) fra vores datter, Stina.

Her er en dejlig natur

og det er dejlig at komme lidt væk fra de store industrihavne. Vi cykler ind til fyret, der står midt på øen, gennem skoven. Der er mange myg i skoven, så det gælder om at holde fart på cyklerne. Blåbærbuskene blomster og lover godt for plukkesæsonen.

Lørdag er det overskyet, finregn, men lunt. Ud Ruhnu kl. 7. Kl. 8 sætter vi spiler. Vind NØ 2-5m/s drejende Ø 2-3 m/s. Da vi er næsten inde ved havnen, på øen Abruca, som er den sydligste ø i den estiske skærgård, ser vi, at der ligger et uddybningsfartøj og blokerer renden, Øv! I stedet må vi sejle videre til Roomassaare på øen Saaremaa.

Det har regnet det meste af dagen. Da vi tog spileren ned, var den drivvåd. Fejlagtigt smed vi den ned i kahytten så tæppet blev gennemblødt. Vel inde i havn, smider vi alt det våde ud i cockpitet under teltet, lukker ned og tænder for varmen.

Da det holder op og vi kigger ud, ser vi, at hele kapsejladtsfeltet også er kommet ind, så der skal være fest på kajen i aften.

Vi har læst, at der skulle være Europas største Meteoritkrater i byen Kaali 25 km fra byen Kuressaare. Så mandag hopper vi på en bus til Kuressaare. Det er en ganske hyggelig by med et fint gammelt slot og gode indkøbs muligheder. Vi tager en bus videre ud til Kraterne.

De er dog hurtig overset, men der er 2 timer til næste bus hjem. Så vi går over på et lille museum og ser en film om kraterne. Der er delte meninger om kraternes alder, nogle mener 4000, andre 2500 år. Under alle omstændigheder er de ganske unge. Vi finder også ud af, at de fedtsten udformet til forskellige ting vi ser, de sælger alle vegne, faktisk er brudt her på øen.

Vi går ud til bussen, et kvarter senere køre en hvid 10-12 personers bus fra parkeringspladsen. Der var ingen skilte på, så vi gik ud fra det var en privat bil. Men snydt igen! 3 timer til næste bus – løsning Taxa.

Tirsdag komme vi først ud af havnen kl. 14, hvor det klare op. Fin sejlads til Küiguste havn, men der er ingen afmærkninger og broerne er ødelagte, vi går på en sten i indsejlingen, og opgiver.

Sætter sejl igen og sejler videre til Kuivastu havn, der skulle være en bro, men den kan vi ikke finde. Da det er ved at være sent, kaster vi anker ved siden af færgelejet. Færgeskibet er dog en flink mand. Han lægger færgen stille ind om natten, så vi sover trygt.

Vi kan ikke blive liggende her, da det blæser op W 7-9 m/s. Vil til Oriassare, men der er for meget vind til kryds. Går i stedet til Heltermaa havn, men her er heller ingen bro, kun en

sveje bøje og der ligger en anden båd. Så er der kun Happsalu havn tilbage, der ligger i læ for vinden. Det er heldigvis medvind, så vi stryger af sted med 6,5 knob for fokken alene.

Vi vil ikke have mere sejl oppe, for her skal vi gennem smalle løb. Når ind til aften, men igen er vi uheldige. Marinaen er lukket ned for sæsonen 2008 pga. intern strid mellem Jagtklubben og marinaen.

Hele havnen er spærret af med jerngitter og alle faciliteter er lukket. For at komme ud på bådebroerne, skal man have en kode for at åbne lågen. En af de andre sejlere, har dog løs problemet med lågen, ved at binde en snor i håndtaget, så den kan åbnes udefra. Da der heller ikke er bad, må vi klare os med et havbad (14°C).

Næste dag cykler vi op i byen og ser Bispeborgruinen Haapsalu

Piiskopiloss, den er meget velholdt. Claus er oppe i klokketårnet. Der er en eminent udsigt ud over byen. Ruinen bruges som parkanlæg. Her er et skakspil i mega format og vi tager et parti. Jeg bliver dog hurtigt skakmat som altid.

Her er også en café og et museum i borggården. Det virker som et sted, der bliver brugt til mange aktiviteter, det syntes jeg er rart.

Kører lidt rundt i byen, men der er ikke så meget andet at se.

Tilbage i havnen har nogle fjernet snoren, så vi ikke kan komme ind på bådebroen, men efter nogle eksperimenter lykkes det, at åbne lågen med cykelpumpen.

Her er dog noget der virker, deres wireless. Så vi kobler os på, og ser på de havne vi forgæves har besøgt, og det viser sig at informationerne om dem er opdateret, efter vi har forladt Danmark.

Vi pakker sammen, så vi kan starte tidligt næste dag.

Ud Haapsalu havn kl.0700. Vind SW 5-8 m/s. Det går fint de første timer, men så skal vi mod syd, så er det på bidevind igen. Det regner kraftigt med

kraftig sidevind, da vi anløber Orjaku havn på øen Hiiumaa. Vi får problemer med at lægge til, men Havnefogden er straks ude og hjælpe. Så er det op til tørre med tøjjet, og tid til en på øjet. Det er en lille, men rigtig hyggelig havn og alt fungere.

Lørdag cykler vi gennem byen Kassari og halvvejs ud af en lang tange, herefter rundt om en indsøen til byen Kälina, hvor vi lige kan handle ind. Vi køre ind til flere fortidsminder, men vi kender ikke berømtederne og nogle fortidsminderne er bare udbrændte murbrokker! Da vi kommer tilbage, er der vild aktivitet på havnen. Alle er kommet til hjælp, da Havnefogdens båd sidder fast i vores agterline. Der er ikke andet at gøre end, at kappe linen. Vi får bagefter sejlet en line ud og gjort os fast igen. Vi har valgt en kraftigere, da der er lovet kuling i nat.

Der er kommet en tysk båd ind med 5 piger ombord, jeg er virkelig imponeret. Det er den ene pige(Pia)som ejer båden. Hun lever af, at sejle rundt med folk som gerne vil lære at sejle. Vi bliver inviteret på et glas vin, og snakker til solen er nede.

Søndag blæser det en del, og vi går og venter på at vinden tager af. Det syntes vi ikke den gør. Alligevel ser vi den ene estiske båd efter den anden, med 8-10 personer ombord, gå ud. Enten er de modige eller også gode sejlere. Vi heller nu mest til det første.

Der er en flydende sauna i havnebassinet, og det ser ud som om, den er meget attraktivt at besøge. I alle fald, har den mand, som har den, travlt med at transportere folk derud hele søndagen.

Vi beslutter os for en aftentur ud til sydspidsen af øen, her er en meget smuk natur. Der er fyldt med blomstrende Strandasters langs tangen. Da vi cykler tilbage, hører vi musik fra en åben plads, det er jo midsommer og der er fest. Det er lige som at komme til Sankthansfest på teatret i Brønshøj. Det eneste

der er noget anderledes, er nogle tørret, saltet hornfisk, som de spiser som en slags chips, og rugbrødsstykker ristet i hvidløgssmør. Det samler rigtig mange mennesker. Bålet er lavet af rigtige træstammer.

Mandag: Blæst og regn, regn, regn. Først hen under aften, klare det op et par timer. Vi kører op på kroen og spiser en lidt træls middag. Bagefter køre vi ud til et fugleudsigtstårn og ser solen gå ned over indsøen. Meget smukt. De næste par dage stadig regn eller blæst. Får dog en fin grillaften ved fuglekiggertårnet. Vi bager boller på grillen, og det bliver ok!

Orjaku havn er den sidste havn i den estiske skærgård, inden det går videre nordpå. Vi havde en forventning om at det at sejle i den estiske skærgård, var lidt som i det sydfynske øhav med hyggelige fiskehavne og korte strækninger. Men mange af havnene her er færgehavne/erhvervshavne og ikke særlige hyggelige. Her er meget lavvandet med mange kæmpestore sten, så vi har sejlet med mindst 5 m vand under kølen og holdt os til de afmærkede ruter, hvilket tit gør sejltiden og afstanden lang.

Her er meget strøm og man er tit på mere åben vand end det fornemmes i søkortet, sammen med vind giver det tit krabbe bølger der nemt kan blive 1 m høje, og derfor besværlige og ubehagelige at sejle i. Men her er smuk natur, så absolut et besøg værd.

Vi er nu på 59° nordlig brede, så det er lyst hele natten. Dirhamn havn er en hyggelig havn og godt beskyttet for alle vindretninger.

Vi finder dog ikke anduvningsbøjen, som er vist i speciale kortet.

Man skal tæt på kysten, for at se overet mærkerne ind til havnen.

Så det videre, vi bunker 20 L diesel. Vi vil gerne ud og ligge i en bugt mellem Pakri øerne, som skulle have en fantastisk natur. Men da vi kommer forbi, står vinden i nord og det bliver for risikabelt, lige til en reminder ligger der to vrage et på hver side af indløbet.

Vi sejler ind i Paldiski havn for en tordenbyge. Vi har på forhånd fået af vide, at det er en dårlig havn at ligge i, og det viser sig at være helt rigtigt. Molerne smuldre og rustne metalstumper rager ud derfra. En dønning ruller ind, selv om der er nul vind og det er meget ubehageligt. Så vi fortsætter til

Lohusalu. 350EEK vil de have her, men så har de også sauna, bad, restaurant, diskotek og den slags vi er helt vilde med ☺. Næste dag er der folkedans på havnen. Der er ikke mange mænd med, gennemsnitslevealderen for mænd i Estland er kun 60 år og 75 for kvinder. Så går turen mod Tallinn sidste hovedstad i Baltikum. Tallinn var også en af Hansestaderne, tilmed en af de vigtigste. Vi sejler helt ind til jagtklubben, som viser sig at være billigere at ligge i end marinaen. Sejlklubben ligger ca. 5 km fra bycentrum, men der er et supermarked lige i nærheden. Da vi ikke har meget rent tøj tilbage forsøger jeg næste dag at finde et vaskeri.

I 1984 var der OL i Sovjetunionen, da sejlsportsdelen skulle foregå her, har man bygget et kæmpe bygningskompleks måske funktionelt men absolut uskønt. Jeg bliver sent fra Herodes til Pilatus, men endelig finder jeg, bag en dør (selvfølgelig ingen skilte på døren) et vaskeri, hvor vi kan aflevere vores tøj til r 15 kr. per kg. Næste dag er det steget til 22 og hun vil også have ekstra fordi der er 4 par cowboy bukser i stedet for 1, men så kan jeg slet ikke forstå hvad hun siger, så det opgiver hun til sidst.

Dagen bliver brugt til gøre skibet klar til ekstra besætning. Vi skal have ryddet agterkahytten, som bliver brugt til stuverum, når vi er alene.

Vi har et par dage inden Bjørn og Lina kommer, så vi kører til Tallinn og ser os omkring. Turen ind til byen går langs bugten med fint anlagt cykel og gangsti på den ene side og parkanlæg på den anden side og bliver benyttet rigtig meget til langt ud på natten som rekreativt område af cykler, rulleskøjtøløber og folk der er ude og gå tur.

Tallinns ringmur om den gamle bydel er meget velbevaret, og nogle af de mange tårne i muren kan man komme op i. Den ene del af den gamle bydel som ligger højt, med fin udsigt ud over Tallinn, er desværre stort set ambassade og regeringsbygninger. I den nedre del er der et utal af souvenirbutikker/kunstbutikker og spisesteder. Det gør at der ikke er noget normalt byliv i den gamle bydel som i Riga.

Vi finder byens bedste spisested. De har slået sig op på at lave mad som i middelalderen og det er lykkedes dem at holde linien hele vejen. Her får vi det bedste øl/mad vi har smagt længe.

Parkerne rundt om den gamle bydel er noget kedelige her.

Der er ølfestival i Tallin i disse dage. Vi har været på turistinformationen og fået et program og ser at vi kan nå åbningen med luftakrobatik og fyrværkeri. De næste dage er vi til Janis Joblin jam, rockkoncert med Frans Ferdinand.

Da Bjørn og Lina er på mønstret Juni, tager vi atter en tur til Tallinn, så de lige kan nå at se byen, inden turen går videre. Vi får alle købt souvenir.

Om aften er der sangfestival med 2000 sangere. Sangfestivalerne er en væsentlig del af kulturlivet i de tre baltiske lande. Da de tre lande løsrev sig fra sovjetunionen i slut firserne blev deres revolutioner, under et, kendt som den syngende revolution. Siden er det tilsyneladende gået ned af bakke med festivalerne idet de for 20 år siden kunne mønstre 20-30 tusinde korsangere men i år kun omkring 2000. Det var nu stadig meget smukt både at overvære og at høre på.

Vi lægger os ud på øen Prangli, lidt NØ for Tallinn, for at vente på den rigtige vind.

Hvis vi skulle fortryde noget på turen hertil, ville vi have brugt mindre tid her i Estland og mere i Litauen. Den estiske skærgård har været lidt af en skuffelse og vi havde afset for meget tid til den. Tallinn er så afgjort et besøg værd.